

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krone, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računani naročnino z ozirom na visokost poštarine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 2.50 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 42.

V Ptuj v nedeljo dne 22. novembra 1914.

XV. letnik.

Svetovna vojska.

Krasna nemška zmaga pri Kutni čez Ruse. 30.000 Rusov vjetih. — Avstrijski vojaki prepodili Ruse nad Krakovo čez mejo. Mnogo vjetih. — Pri Valjevem dosegli so Avstrijci odločilno zmago nad srbsko armado, ki beži v neredu proti Kragujevacu. — Bombardiranje Belgrada, ki mora v par dneh pasti. — Proti Francozom in Angležem napredujejo Nemci silovito. — Ves turški svet se dviga proti Angliji in Rusiji.

Sovražniki nas pričenjajo izpoznavati. Mislili so, da bodo v kratkem boju zadržali Avstro-Ogrsko ter njeno zvesto zaveznico Nemčijo, pa so se grozovito prevarili. Nemčija je z jekleno vstrajnostjo v kratkem času vrgla Belgijo ob tla, premagala Francosko in postaja z vsakim dnevom nevarnejša „vladarici morja“, perfidni Angliji. Že so padle prve nemške kroglice na angleško obrežje in kmalu se bode moral ta podli kramarski otok z zadnjimi obupanimi močmi braniti proti invaziji nemške nepremagljive armade . . .

Ponosni smo lahko na nemškega zaveznika, a ponosni tudi na našo lastno avstro-ogrsko armado, kajti ta je storila istotako svojo dolžnost in več kot svojo dolžnost. V velikanski borbi, kakor jih svetovna zgodovina le malo pozna, zadržala je avstro-ogrsko armado naval grozne ruske premoči, ki si je hotela osvojiti pot do Budimpešte in Dunaja. Zadržala je ta naval in napravila poleg tega sovražniku tako velikansko škodo, da je že deloma opešan in da pričinja izpoznavati ničvrednost svojih napadov. Dve najboljši in največji armadi sveta sta napadeni od velikanske premoči; pa zdaj izpoznavajo sovražniki, da pri vojni ni merodajna le velikost, marveč tudi kakovost armade. Duh navdušenega patrijotizma, duh poštene domovinske ljubezni je merodajen in ima več pomena, nego kramarska dobičkaželjnost ter podla azijatska zahrbtnost . . .

Važni dogodki, deloma celo odločilni dogodki so se vršili pretekli teden. Omeniti je

v prvi vrsti veliko nemško zmago pri rusko-poljskem mestu Kutno. Glasom uradnih poročil napravili so Nemci v tej bitki okoli 30.000 ruskih vjetnikov; zasebna poročila pravijo celo, da jih je 50.000. Vpliv te zopetne Hindenburgove zmage na ves položaj v Poljski ter v Galiciji je seveda ogromen. Takoj potem je napravila tudi naša armada ofenzivni sunek severno od Krakove in potisnila Ruse daleč nazaj, jim vzela mnogo vjetnikov ter bojnega orožja. Vkljub svoji velikanski premoči so Rusi torej na vseh straneh v vedno nevarnejšem položaju, tako, da bodo končno gotovo odločilno premagani.

Krasni so avstro-ogrski uspehi na Srbskem. Kakor znano, imamo tam le manjše moči. Vendar pa se je izredni hrabrosti Potiorekove armade posrečilo, vreči armade srbskih kraljemorilcev nazaj in zavzeti velevažno trdnjavo Valjevo. Srbske armade bežijo obupane pred našimi bajoneti proti Kragujevacu, kjer se bode brzkone zopet odločilna bitka vršila. Polom srbske armade je gotov. Naši kanoni so pričeli Belgrad bombardirati in vsak trenutek se pričakuje padeč te srbske prestolice. Nikdo ne more več vstaviti usodo srbske armade in srbske države, ki se je pustila od svojih zločinskih, od Rusov podkupljenih politikov v to krvavo nesrečo spraviti. Krasote Petrovega kraljevanja se bližajo svojemu koncu in s krvjo prejšnjih srbskih kraljev omadeževani prestol se bode v kratkem zrušil . . .

Medtem pa napreduje veličastna nemška armada tudi v velikanski borbi zoper združene

Angleže, Francoze in Belgijce, ki so si iz svojih kolonij poklicali na pomoč tudi velike množine črnih ter rdeče-rumenih divjakov. V svoji bojzani so pustili sovražniki celo morje čez bregove, da bi preplovljene dežele Nemcem napredovanje zabranile. Pa ne pomagajo jim nič. Naprej hitijo nemški vojaki in kmalu bodo zasedli svoj sedaj najvažnejši cilj, francosko pristanišče Calais. Z njim imajo kanal v roki in Anglija stoji pred velikansko nevarnostjo nemške invazije. Šele tedaj bode oboli Anglež spoznal, da se gre v tej vojni i za njegovo življenje, za njegovo svetovno morskno nadvlado, za existenco teh izdajalskih trinogov. Vae victis, — gorje premaganim!

Turčija je medtem poklicala vse pripadnike Mohamedovega Islama v „Sveto vojno.“ Gre se tu za 500 milijonov Turkov, ki so zdaj po svoji fanatični veri zavezani, boriti se z vsemi močmi zoper sovraga. Turčija gre z nami in kmalu se bode dvignil v Egiptu in Indiji upor, ki bode lažnjivemu zatiranju angleških trinogov konec napravil. Turki pa so se vrgli obenem z vso silo na Rusa, ki je že v prvi bitki nad 4000 mrtvih izgubil.

Povsod se torej jasni! Le pogum in sreča junaška nas ne sme zapustiti. Bog in večna pravica so z nami in vsako kapljico prelite krvi bodejo sovražniki drago poplačali. Nikdo nam ne ugrabi prekrasne domovine . . .

* * *

50.000 Rusov vjetih?

Iz Berlina poročajo listi: Od vzhodnega bojišča prihajajo vedno ugodnejše vesti. Število v zadnji zmagoviti nemški bitki v jetih Rusov znaša baje že 50.000 mož. (Vest je zasebna; uradne vesti govore le o cirklo 30.000 vjetih Rusov. Op. ur.)

Feldcajgmojster Potiorek od cesarja odlikovan.

Poveljnik naše armade na Srbskem, ki je s svojim hrabrim vojaštvom dosegel tako lepe uspehe, bil je od cesarja odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem I. razreda. Tudi nadvojvoda Friderik kot armadni nadkomandant mu je k njegovim krasnim uspehom pristržno čestital.

Kralj Peter umira?

„Deutsche Tageszeitung“ v Berolinu poroča iz Belgrada: Zdravnik kralja Petra izjavljuje nekemu časnikarju, da leži kralj Peter v smrtnem boju in da se zamore njegovo smrt vsako uro pričakovati. (Potrjena ta vest še ni! Op. ur.)

Valjevo naše.

K.-B. Dunaj, 16. novembra. Z južnega bojišča poročajo uradno z dne 16. novembra: Na južnem bojišču niso dale naše zmagovite čete s svojim trdovratnim zasledovanjem nobenega časa sovražniku, da bi se zbral k novemu resnemu odporu v svojih številnih, zlasti pri Valjevu že več let sem pripravljenih, utrjenih pozicijah. Zato so se tudi včeraj pred Valjevem razvili samo boji s sovražnimi zadnjimi četami, ki smo jih vrgli po kratkem odporu. Sovražnik je nam pustil na bojišču vjetnike. Naše čete so dosegle do reke Kolubare ter zasedle Valjevo in Obrenovac. Sprejem v Valjevu je bil značilen. Najprvo cvetlice, toda samo v prevaro; sledile pa so jim neposredno bombe in kroglice iz pušk.

Nova bitka na Rusko-Poljskem.

K.-B. Dunaj, 18. novembra. Uradno se razglša: 18. novembra. Operacijo zvezancev prisilile so ruske glavne moči na Rusko-Poljskem do bitke, ki se je razvila pod ugodnimi pogoji na vsej fronti.

Ena naših vojnih skupin napravila je včeraj čez 3000 ruskih vjetih. Nasproti tem velikim bojem ima vsiljevanje ruskih moči proti Karpatom le podrejeni pomen.

Pri napredovanju iz ozke doline pri Grydowu bila je močna kavaljerija vsled prese- netljivega ognja naših baterij razpršena.

Nomestnik generalstabnega šefa: pl. Höfer, generalmajor.

Od južnega bojišča.

K.-B. Dunaj, 18. novembra. Od južnega bojišča se uradno poroča: 18. novembra.

Na južnem bojišču večkratni večji boji ob uničenih prehodih čez Kolubaro so lastne moči že na onkrajnem bregu.

Dne 16. novembra napravili smo 1400 vjetih in zaplenili mnogo bojnega materiala.

Dnevno povelje nadvojvode Friderika in poveljnika balkanske armade feldcajgmojstra Potioreka.

Dunaj, 16. novembra (Kor. ur.) Uradno razglšajo dne 16. novembra:

Feldcajgmojster Potiorek, vrhovni poveljnik naše balkanske armade, je danes izdal na svoje čete ta-le oklic:

Po devetdnevnih bojih proti trdovratnemu, številnejšemu, v skoro nepremagljivih utrdbah se branečemu sovražniku, po devetdnevnih pohodih skozi brezpotna skalovita gorovja in

brezdanja močvirja, v dežju, snegu in mrazu, so naše hrabre čete V. in VI. armade dosegle do Kolubare in prisilile sovražnika na beg. V teh bojih smo vjeli nad 8000 sovražnikov ter vplenili 42 topov, 31 strojnih pušk in bogat vojni material.

Domovina ne bo odrekla temu junaškemu činu svoje hvaležnosti in svojega občudovanja, moja dolžnost pa je, da izrečem polno priznanje vsem četam za odlično zadržanje in da izrazim v imenu Najvišje službe najtoplejše zahvalo vsem častnikom in vojakom V. in VI. armade.

Kljub uspehu, ki smo ga izvojevali s težkimi žrtvami in silnimi napori, vendar še ne smemo mirovati.

Toda odlično razpoloženje meni podrejenih čet jamči za to, da bomo stavljeno si nalogo tudi zmagovito končali v zadovoljnost svojega Najvišjega vojnega gospodarja, v slavo armade in v blagor domovine.

Potiorek, feldcajgmojster.

Ta oklic, ki ga je istočasno splošno razglšati, bo gotovo našel vsepovsodi navdušen odmev. V imenu vseh mi podrejenih sil, sem čestital hrabri balkanski armadi in njenemu zmagovitemu poveljniku k dosedanji sijajnim uspehom, ki so začetek popolnega razgroma trdovratnega sovražnika.

Nadvojvoda Friderik.

Popolno umikanje Srbov.

Budimpešta, 14. novembra. Poročevalec „Az Esta“ brzojavlja dne 13. t. m.: Srbska vojna je dospela do mejnika. Izčrpana in utrujena srbska armada, ki je imela velikanske izgube, se od včeraj na celi črti umika in beži, popustivši pripravne močne postojanke v popolnem neredu v notranjosti.

Najmočnejše srbske postojanke so bile na Cer planini, ki pričinja vzhodno od Lešnice. Te infanterijske postojanke s primernim topništvom so segale vzhodno od Šabca do Ohrida. Na pobočju Cer planine, ki je k nam obrnjeno, so bile nepretrgano zvezane srbske pozicije. Odtod so vodili jarki proti ozadju v večje betonirane okope, v katerih so stale srbske rezerve. Vmes so bili napravljeni primerni zemeljski nasipi za topništvo. Na drugi strani Cer planine, proti jugovzhodu Srbije, so bile ob celem pobočju zgrajene kolibe iz prsti in betona, v katerih je del srbskega vojaštva prenočeval in kjer so naši letalci mnogokrat videli tudi nezakrita ognjišča. Tu so nameravali Srbi prezimiti. Še pred tremi dnevi je bilo v teh kolibah vse polno srbskih vojakov.

Neposredni povod popolnemu umikanju so bili veliki srbski porazi, ki so Srbe zadeli vzhodno od Šabca. Naše čete so v junaških bojih na Mišarskih holmih odločno premagale,

kakor se je pozneje pokazalo, vse srbsko desno krilo, ki je štel 70 do 75 000 mož. Tam niso stali, kakor so naši domnevali, manjši oddelki, potisnjeni v ospredje, marveč celo desno krilo srbske armade! Naše čete so Srbe pregale iz Mišarskih višin, so napredovale ob Savi ter vzele Ohrid v naskoku, tako da jim je bilo mogoče srbske postojanke, ki so segale od Cer planine do tu, napadati že tudi z boka.

V večdnevnih bojih za Mišarske višine ter v naših bojih pri Šabcu in Ohridu so naši monitorji podpirali v mnogo večji meri, kakor bi kdo pričakoval, močno ofenzivo naše pehote.

Po porazu pri Ohridu so se začeli Srbi po vseh poljskih potih in po vseh treh velikih cestah, vodečih proti jugu, umikati proti Kočeljevu. Srbska armada, obstoječa iz petero divizij in pol, se je umikala po deželnih cestah v strnjjenih vrstah. Da je to bil nagel in primoran beg, dokazujejo najbolj poročila naših letalcev, glasom katerih po trije in štirje trenski vozovi vstric v divjem galopu drviijo proti Kočeljevu. Po istih poročilih si Srbi v Kočeljevu niso privoščili odmora, nego so hoteli naprej proti Valjevu. Naše čete neprestano zasledujejo bežečega sovražnika ter so v najhitrejših svojih pohodih zaporedoma zavzele vasi ob poti kakor višine ob veliki cesti, med njimi višine Vlasič planine, vzhodno od Zavlake in Smiljevo Valjevsko. Pred našimi četami, ki so prodrle vzhodno od Krupnja do Osenice, se Srbi istotako umikajo.

Poveljnik monitorjev je Njegovo Veličanstvo cesar odlikoval z vojaškimi zaslužnimi križi za vojno dekoracijo. Razpoloženje naših čet je sijajno.

Velike izgube Angležev.

K.-B. Konstantinopol, 16. novembra: Neko naznanilo glavnega stana pravi: Včeraj smo (Turki) napadli Angleže v F a o. Imeli so jako veliko mrtvih, katerih število se na 1000 ceni.

Nemški boji na vzhodu.

K.-B. Berlin, 18. novembra (Wolff-biro). Veliki glavni stan:

Na Poljskem so se v pokrajini severno od Lodza novi boji razvili, katerih odločitev še ni padla.

Južno-vzhodno od Soldava potegnili se je sovražnik prisiljeno nazaj do Mlave.

Na skrajnem severnem krilu bila je močna ruska kavaljerija dne 16. in 17. t. m. premagana in čez Pillkallen nazaj vržena.

Najvišje armadno vodstvo.

Burska artiljerija.

Artillerie der Buren.

imajo sicer še malo artiljerije, ali gotovo je, da bodo v bodočih bojih Angležem prijazni podkupljeni vladi še več kanonov vzeli. Naša slika kaže bursko vstaško artiljerijo.

Kakor znano, so se pred nekaj leti podjarmljeni Buri v južni Afrki v sedanjem zanje ugodnem trenutku zopet uprli zoper nenasitne angleške tringje. Nekaj kupljenih burskih voditeljev postavilo se je sicer zopet na stran Angležev; ali večina burskih moč, ki so, kakor znano, hollandskega rodu, hoče si zdaj napraviti Angležem zopet svojo svobodo pridobiti. Ti uporniki dosegli so tudi že nekaj prav lepih uspehov. Tako so pod vodstvom Kristjana Deweta 2000 mož broječi Buri napadli vladino armado in jo pogнали v beg. Pri teh bojih rabili so Buri tudi nekaj lahkih poljskih kanonov. Burski vstaši

Pripovedovanja nekega ogrskega letalca.

„Az Est“ poroča iz Sobotice: Tukajšnji klapar Anton Haska, ki se je udeležil vojne kot pilot, in ki se je ranjen vrnil, pripoveduje o svojih doživljajih:

„Najprej smo poleteli od Dunajskega Novega mesta v Budimpešto in od tod v Novi Sad. Bili smo izborno pripravljani. Najprej so nas poslali iz Petrovaradina na srbske pokrajine, da doženemo srbske pozicije. Pri Šabcu smo mogli dognati, kje stoje Srbi, kje imajo topove in kako učinkujejo naši topovi. Videl sem, da so imeli Srbi takrat tudi zrakoplove, sistema pa nisem mogel dognati. Srbi nas niso posebno nadlegovali. Vojaki so sicer streljali na nas, niso nas pa zadeli. Takrat letal še niso poznali.

Ko smo zapustili Šabac, smo morali v Krakov. Od tam smo izvršili nekaj poletov, ni pa bilo več treba dognati ruskih pozicij in dobili smo povelje, da odjadramo na belgijsko bojišče. Nemška armada je takrat že oblegala Antwerpen. Dobili smo nalogo, opazovati učinek motornih baterij. Artiljerija je oddala nekaj slepih streljav in mi smo morali opazovati, ali padajo krogle predaleč ali preblizu. Po naših navodilih so uravnali streljanje. Videli smo, kako grozno so učinkovali strelji. Krogle so razrušile južni del Antwerpna. Nad Antwerpenom smo bili najdlje v zraku, 18 in pol ure neprenehoma. Že v Berlinu smo bili dobili natančno karto mesta ter smo vrgli v mesto 16 bomb, ki pa so povzročile le malo škode.

Po padcu Antwerpna smo poleteli ob francosko-belgijski obali proti Parizu. Avstrijska artiljerija, ki je bila sodelovala pri obleganju Antwerpna, je stala že ob Yseri. Po večurnem poletu v 2000 m višine, me je opozoril nadporočnik Lanyi, da leži Pariz pred nami. Po potrebnih pripravah sva vrgla 6 bomb v Pariz in sva videla, da je ena dobro zadela. Spustila sva se nekoliko bližje, da bi fotografirala; takrat sva zapazila, da nam plove naproti 6 ali 8 francoskih letal. Dvignila sva se in začela bežati. Francozi pa so bili hitrejši. Dvignili so se nad nas in se obračali vedno tako, da so nas potiskali k tlom. Že sva obupala, ko je priplul neki nemški „golob“ s strojno puško, ki je začel streljati, nakar so francoski zrakoplovci zbežali.

Nad Parizom nismo ostali dolgo. Poslali so nas nazaj v Tuzlo, kjer smo morali opazovati srbske pozicije. Bili smo priča, kako so Srbe pregnali iz Bosne. Spoznal sem, da so Srbi obračali že večjo pozornost na letala. To sva izkusila pri Ločnici, kjer so nas s treh strani obstreljevali s šrapneli ter nam razbili spodnji del letala. Morala sva se spustiti na tla. Izgubil sem zavest ter se zavedel še le v Osjeku, kjer sem izvedel, da sva padla v Drino. Med padcem sem bil zadet še od krogle in sem si zlomil nogo. Tudi nadporočnik je težko ranjen.

Maršal sir Roberts umrl.

Uradno se poroča. Maršal sir Roberts je v Franciji umrl. Obiskal je tam stoječe indijske čete ter si pri tem nakopal pljučnico. Lord Frederick Sleigh grof Roberts je bil rojen 1. 1832. Z 19. leti se je kot poročnik udeležil bojev v Indiji ter je pozneje sodeloval skoraj pri vseh angleških kolonialnih vojnah. V mladih letih je dosegel visoke vojaške in civilne časti, 1881 postane vrhovni poveljnik indijskih čet, 1892 ga imenuje kralj za peerja ter mu podeli lordski naslov, 1895 ga odlikuje s častjo maršala angleške armade. Veliko vlogo je igral lord Roberts v burški vojski, v kateri je zaslovel kot znameniti strateg. Po aneksiji obeh burških republik je bil povišan v grofovski stan, dobil je red hlačne podveze in častno dotacijo 100000 funtov šterlingov ter je bil imenovan za vrhovnega poveljnika celokupne angleške armade. L. 1904 je izstopil iz aktivne vojaške službe ter se posvetil znanstvenim študijam. Lord Roberts je napisal več znamenitih del, zlasti njegove memoare so si pridobile veliko slavo. Lord Roberts je sin angleškega generala, toda rojen je bil v Indiji. Indijska domovina in pa dolgoletno bi-

Nobenege okuženja

se nam ni treba bati, ako vzdržujemo truplo čisto, krepko in uporno ter vsled tega zdravo; skrbeti nam je pri tem za dobro prebavo ter redno izmenjava snovi. Svetujemo tedaj, da naj ima vsakdo vedno doma

vanje v tej angleški koloniji, katero je na čelu svojih čet znatno razširil, so mu na Angleškem s polnim pravom pridobile ime pravega angleškega „Indijca“. Pri svojih indijskih četah je stari maršal tudi umrl.

Odredbe za vzdrževanje discipline in vojaškega ugleda.

Vsem okrajnim glavarstvom in političnim ekspozituram, mestnima svetoma Gradec in Maribor, mestnima uradoma Celje in Ptuj in vsem občinskimi predstojništvom in c. kr. orožništvu. 7/684/Mob./1. 23. oktobra 1913.

Vojaško poveljstvo v Gradcu je moralo v interesu ugleda armade kakor tudi v interesu splošnosti, zlasti pa v interesu vojaštvu naklonjenega prebivalstva ukreniti odredbe, ki naj zabranijo, da ne bi moštvo pripoveduje na cestah, kakor tudi v gostilnah in krmah vojne dogodke in težave, ki jih je prestalo, izvajljalo vojaštvu in človeštvu naklonjenim ljudem denarna darila.

Navadno so to alkoholiki, ki skušajo s svojim pripovedovanjem le vzbuditi sočutje, da bi zopet našli dovolj sredstva za nadaljno dobivanje alkoholskih pijač.

Ker tudi ni izključeno, da so si nepošteni ljudje, ki ne pripadajo vojaštvu, pridobili uniforme po kakoršnem koli nepoštenem potu (kar je z ozirom na to, da se nahaja mnogo moštva v zasebni oskrbi lahko mogoče, vzbuja to sum, da one prikazni, ki denar naravnost pobirajo in okrog beračijo, sploh niso vojaki.

Sploh se pa pripomni, da se za moštvo, ki se nahaja v bolnišnicah in tudi v zasebni oskrbi, dovolj skrbi in da to moštvo nikakor ni vezano na to, da bi moralo beračiti za denarne podpore.

V zasebni oskrbi se nahajajoče moštvo dobiva prispevek po 2 K na dan.

Nadalje je tudi z naravnega in disciplinarnega stališča popolnoma nedopustno, da bi se trpelo, da bi vojaštvo, ki je v mnogih slučajih primerno alkoholizirano, še okrog prežalo in beračilo. Zatorej se je odredilo, da se morajo brezpogojno in brezobzirno prijeti in zapreti ljudje, ki zakrivijo tak prestopok.

Kako se naj nosijo Najvišje odlike na traku hrabrostne medalje.

Vsem okrajnim glavarstvom in političnim ekspozituram, mestnima svetoma Gradec in Maribor, mestnima uradoma Celje in Ptuj in c. kr. policijskemu ravnateljstvu v Gradcu, in vsem občinskimi predstojništvom.

Präs. 2484/1. 25. oktobra 1914.

Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo so blagovolili najmilostljiveje izdati glasom note mi-

nisterstva in c. in kr. Hiše in zunanjih zadev, naslovljene na gospoda ministerskega predsednika, sledeče Najvišje ročno pismo:

„Ljubi knez Montenuovo!

Oni gažisti nižjih činovnih razredov in one osebe staleža moštva, ki služijo v vojni, pri katerih je izključen neposredni stik z nasprotnikom, — torej tudi izključena dobava vojaškega zaslužnega križa ali hrabrostne kolajne, — imajo nositi za zasluge v vojni podeljen Zlat zaslužni križec s krono, Zlat zaslužni križec, Srebrni zaslužni križec s krono in Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne medalje.

Dunaj, dne 20. septembra 1914.

Franc Jožef I. r.

O tem se obvešča glasom odloka c. kr. ministerstva notranjih zadev z dne 17. oktobra 1914, št. 13.153. M. I.

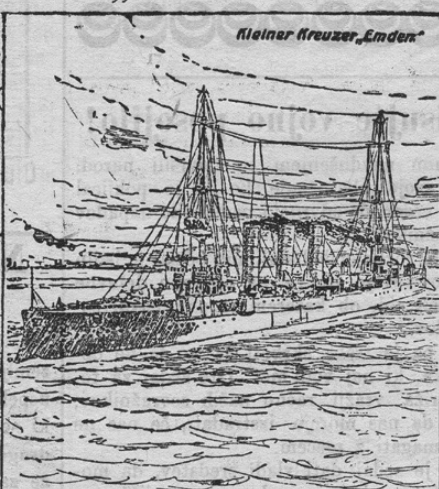
Brzovjaka nadvojvode Friderika poveljniku balkanske armade.

K. B. Dunaj, 17. novembra. Vrhovni armadni poveljnik general pehote nadvojvoda Friderik je poslal vrhovnemu poveljniku balkanskih čet fzm. Potioreku to-le brzovjako: V posebno veselje mi je, da morem Vaši ekscelenci iskreno čestitati k Najvišjemu odlikovanju z vojaškim zaslužnim križcem, spojenim z vojno dekoracijo. V tej izredni počastitvi zrem ne samo Najvišje priznanje izrednih zaslug, ki si jih je pridobila Vaša ekscelenca kot odlični poveljnik naših balkanskih čet, marveč tudi znak Najmilostljivejše zadovoljnosti našega preljubljenega Najvišjega vojnega gospoda z doseganji čini vrlih naših čet na južnem bojišču, ki so tako srečne, da vidijo svojo občudovanje vredno odpornost in zaničevanje smrti, kakor tudi svoj brezprimerni član in svoje junaštvo ovcenčano po tolikih težkih urah s sijajnim, polnim uspehom. Prosim Vašo ekscelenco, da izročite Vam podrejenim četam k temu uspehu moje, iz srca izvirajoče čestitke. Moje iskrene želje spremljajo Vašo ekscelenco in junaške balkanske čete na nadaljnjem zmagovitem pohodu.

General pehote nadvojvoda Friderik, vrhovni armadni poveljnik.

Bolni naplnjnih Sanaforij Aflenz Hofacker (830) - Stajersko, Prosekitz

Konec parnika „Emden“.

Zum Untergang der „Emden“.

Več kot dva meseca je nemški vojni parnik »Emden« slavepolno prekrizaval morja in napravil sovražniku velikansko škodo. Zdjaj je zadela vendar usoda. Parnik »Emden« zasledovalo je v Indijskem morju več kot 70 vojnih parnikov angleške, francoske in japonske mornarice. Končno zasačil je veliki avstralski parnik »Sidney«, katerega je spremljalo več malih križark, parnik »Emden« pri Kokos-otokih, kjer je oddelek

njegovega moštva hotel ravno sovražnikovo brezžično brzovjako postajo uničiti. »Emden« pustila se je tam na obrežne pečine in je pričela goreti. S tem je ta hrabri parnik svoj krasni konec doživel. Na vsak način pa bo v zgodovini te svetovne vojne z zlatimi črkami zapisan ostal. Naša slika kaže na eni strani parnik »Emden«, na drugi pa majhen zemljevid Indijskega morja, v katerem je bil uničen.

Fellerjev zdravniško priporočeni, desinfekcijski antiseptični rastlinski esenci fluid z zn. »Elzafluid« v svrhu negovanja trupa. Služi izborno pri revmatičnih bolečinah, prehlajenju, utrujenosti, pri slabih posledicah prepiha in mokrote, za negovanje in čiščenje ust ter kože. 12 steklenic stane franko samo 6 kron. Iztokate potrebne so Fellerjeve prebave pospešujoče, želodec okrepujoče, krč

odpravljajoče Rhabarbara-kroglice z zn. »Elza kroglice«, od katerih stane 6 štatljic franko samo 4 K 40 vin. Mnogo čez 100.000 zahvalnih pisem dokazuje visoko vrednost teh domačih sredstev, ki jih ravno sedaj ne sme nikjer manjkati. Dobi se jih pristne pri lekarnarju E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko). 753